

საქმე # 160100119003227584

საქმე #1/334-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

20 ნოემბერი 2019 წელი

ქ.ბოლნის-

ბოლნის-ს რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემალ კოპალი-ნი**

სხდომის მდი-ნი - **ცაცა ებრალიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ნი-ო პა-----ი

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - რა----ა იბ-----ა (დაბადებული - 1-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #10-----, არასრული საშუალო განათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრი--დ მცხოვრები: ბოლნის-, სოფელი ფარიზი

ადვოკატი - ბა----ი პა-----ა

თარჯიმანი: ნა---ი იბ-----ა

კვალიფიკაცი- საქართველოს ს-სხლის სამართლის კოდექს-ს 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით.

დისპოზიცი- ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექს-ს 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სხდომის სახე - ღი-

აღწერილობით-სამოტი--ციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგი-ა:

1.1. 2019 წლის 21 ივნისს, დაახლოებით 12:00 საათზე, ბოლნის-ს რაიონის სოფელ ბალახაურში, თავი-ნთი საცხოვრებელი სახლის ეზოში განთავსებულ ღი-ფარდულში, რა----ა იბ-----ამ, ბავშვებთან დაკავშირებით წარმოქმნილი კონფლიქტის დროს, არარეგისტრირებულ ქორწი-ებაში მყოფი მეუღლის დედას გა---

-დ ემ-----ს თავში ჩაარტყა მუშტი და სხეულის სხვადასხვა ადგილებში ჩამოფხატა ფრჩხილებით, რა დროსაც გა----დ ემ-----მ ყბელა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. საქმის არსებითად განხილვის სხდომაზე ბრალდებულმა რა----ა იბ-----ამ თავი მთლიანად ცნო დამნაშავედ და განმარტა, რომ 2019 წლის 21 ივნისს დილის საათებში, ბოლნის-ს რაიონის სოფელ ბალახაურში მდებარე მის- მეუღლის ოჯახის საცხოვრებელ სახლის ეზოში, ბავშვებთან დაკავშირებით კონფლიქტი მოუვიდა დედამთილთან გა----დ ემ-----სთან რა დროსაც თავის არეში მუშტი დაარტყა მას და დაკაწრა ფრჩხილებით.

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ რა----ა იბ-----ას მიერ 2019 წლის 21 ივნისს, დაახლოებით 12:00 საათზე, ბოლნის-ს რაიონის სოფელ ბალახაურში მდებარე სახლის ეზოს ფარდულში გა----დ ემ-----ს მიმართ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის ფაქტის დასადასტურებლად, ბრალდების მხარემ სასამართლოს წარმოუდგია მტკიცებულებები: დაზარალებულ - გა----დ ემ-----ს, მოწმე ას-ფ ემ-----ს, სუ-----ა აბ-----ს, თა-----ა ნა-----ს, ნი-რ ას-----ს, ნუ---რ ემ-----ს, აი--ზ ემ-----ს, აი-ზ ემ-----ს გამოკითხვის ოქმები, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი ფოტოვიდეოსტრაციით, ექსპერტიზის დასკვნა.

2.3. საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ რა----ა იბ-----ას ს-სხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები არსებით სხდომაზე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, რის გამოც ისი-ი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.4. სასამართლომ განიხილა რა წარდგენილი ს-სხლის სამართლის საქმის მასალები, მოისმია ბრალდებულის აღი-რებითი ჩვენება, გაანალიზა ისი-ი საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში. თითოეული მტკიცებულება შეაფასა ს-სხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - რა--ა იბ-----ას დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით, მი-ჩნი-, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული და მხარეთა მიერ უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, საკმარის-ა რა----ა იბ-----ას დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, შესაბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს ს-სხლის სამართლის კოდექს-ს 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2.5. ბრალდებულმა არსებით სხდომაზე დაკითხვისას და საბოლოო ს-ტყვაში განმარტა, რომ იგი სრულად ცნობს თავს დამნაშავედ და სასამართლოს სთხოვა მის მიმართ არასაპატიმრო სასჯელის გამოყენება.

2.6. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს ს-სხლის სამართლის საქმესთან მის- რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრის-თ“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.7. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილი-, ასევე ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამი-ნის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავს-მტკიცება შეიძლება გამომდი-არეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავს- უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღი-იშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელი-იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.8. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდი-არეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.9. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებული-, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატი-- (იხ. ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიცი-ში-, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგი-ოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychev v. Russia*, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.10. სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეულ და საქმეში არსებულ იმ მტკიცებულებებს რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მი-ჩნი- განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლო განმარტავს, რომ განსახილველი დანაშაულისგან ს-სხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტი- ადამი-ნის (ოჯახის წევრის) ფიზიკური და ფს-ქიკური ჯანმრთელობა, ხოლო ჯანმრთელობა, ისევე როგორც ს-ცოცხლის უფლება, ადამი-ნის ფუნდამენტური უფლებაა. იგი შეუფასებელი ს-კეთეა და მასზე მნიშვნელოვანწილადაა დამოკიდებული ადამი-ნის ს-ცოცხლის ხანგრძლივობა, მის-გუნებაგანწყობილება, შრომისუნარი-ნობა, აქტიურობა და ა.შ. საქართველოში ადამი-ნის ჯანმრთელობა დაცული- კონსტიტუციითა და სხვა საკანონმდებლო აქტებით, მათ შორის ეს უფლება განმტკიცებული- საერთაშორისო მასშტაბით 1948 წელს მიღებული ადამი-ნის უფლებათა საერთაშორისო დეკლარაციის 25-ე მუხლით. აღნიშნული მუხლის მიხედვით, „ყველას უფლება აქვს მის- და მის- ოჯახის ჯანმრთელობისა და კეთილდღეობის ადეკვატური სტანდარტით ცხოვრებისა“.

3.2. კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმი-ალიზებული-ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, ს-სტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია- ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლი- ამ კოდექს-ს 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწი-ებული შედეგი. ამ დანაშაულისგან ს-სხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტი- ადამი-ნის ჯანმრთელობა.

3.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წეს-თ, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების საყოველთაოდ აღი-რებულ პრი-ციპს „in dubio pro reo“, რომლითაც დაუშვებელი- პირის მსჯავრდება საეჭვო ხას-ათის ბრალდებების საფუძველზე და ს-სხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამი-ნის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გა----ტი-ს წარმოადგენს.

3.4. საქართველოს სსსკ მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

3.5. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმი-ალიზებული- ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ

მეორის მიმართ ძალადობა, ს-სტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია- ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია- ამ კოდექს-ს 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ხოლო საქართველოს სსკ-ის მე-11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ კოდექს-ს (იგულისხმება საქართველოს ს-სხლის სამართლის კოდექს-) მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: დედა, მამა, პაპა, ბები-, მეუღლე, შვილი (გერი), ნაშვილები, მი-დობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მი-დობით აღმზრდელი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობელი, ს-ძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მის- ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმი--დ ეწევი-ნ ან ეწეოდნენ ერთი-ნ საოჯახო მეურნეობას.

3.6. სასამართლო აღნიშნავს, რომ განსახილველი დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგი-ნი დელიქტი- და მის-შემადგენლობისთვის აუცილებელი-, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა. ამასთან, ამ დროს მნიშვნელოვანი-დადგენილი იქნეს მიზეზობრივი კავშირი პირის ქმედებებსა და დამდგარ შედეგს შორის, ასევე ის გარემოებაც, რომ პირის მიერ განხორციელებულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს ს-სხლის სამართლის კოდექს-ს 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

3.7. ზემოაღნიშნული ნორმის ში-აარს-დან გამომდინარე ნათელი-, რომ კანონმდებლის მიერ დაკონკრეტებული- ის აუცილებელი პირობები, რომელთა უტყუარად დადგენის შემდეგ არის შესაძლებელი რომ მოხდეს პირის მიერ ჩადენილი ქმედების მოცემული მუხლით დანაშაულად კვალიფიკაცი-. კერძოდ, აუცილებელი- დადგენილი იქნეს: 1) **სუბიექტთა წრე** (დამნაშავე უნდა იყოს დაზარალებულის ოჯახის წევრი ან **ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმი--დ ეწევი-ნ ან ეწეოდნენ ერთი-ნ საოჯახო მეურნეობას**, 2) დამნაშავეს მიერ დაზარალებულის მიმართა განხორციელებული უნდა იქნეს აღნიშნული მუხლით გათვალისწინებული რომელიმე **ქმედება** (ძალადობა, ს-სტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი ან დამცირება) და 3) აღნიშნული ქმედებას უნდა მოჰყვეს კონკრეტული **შედეგი** (ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა). ზემოაღნიშნული გარემოებები ასევე ცხადყოფს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლით ქმედების კვალიფიკაციისათვის მიყენებული დაზი-ნებების ხარისხთან ერთად გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს პირის მიერ განხორციელებული ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა.

3.8. მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მასალებით, დადგენილი-, რომ ბრალდებული რა---ა იბ-----ა არის დაზარალებულ გა----დ ემ-----ს რძალი.

3.9. ამდენად, ბრალდებული რა---ა იბ-----ა და დაზარალებული გა----დ ემ----- საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად ითვლები-ნ ერთმანეთის ოჯახის წევრებად.

3.10. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ ს-სხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, რის გამოც ისი-ი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე, თუმცა, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მიუხედავად ბრალდების მხარის მტკიცებულებების გამოკვლევის გარეშე მიღებისა, ქმედების სამართლებრივი შეფასება - ბრალდებულის ქმედებისათვის სწორი კვალიფიკაციის მი-იჭება სწორედ ამ (უდავო) მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტების შესაბამისად სასამართლოს ვალდებულებაა.

3.11. სასამართლო აღნიშნავს, რომ პირის ბრალდების დადგენილებაში რა----ა იბ----- --ას მიერ განხორციელებული ქმედების დაკვალიფიცირება ძალადობად სამართლებრი--დ მართებული-, ვი-აიდან მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლოს საქმეში არსებული მტკიცებულებებით: დაზარალებულ - გა----დ ემ-----ს, მოწმე ას-ფ ემ-----ს, სუ----ა აბ-----ს, თა----ა ნა-----ს, ნი-რ ას-----ს, ნუ---რ ემ-----ს, აი--ზ ემ-----ს, აი--ზ ემ-----ს გამოკითხვის ოქმები, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი ფოტოილუსტრაციით, ექსპერტიზის დასკვნით, (ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 22 ივნის-ს N006579619 დასკვნის თანახმად გა----დ ემ-----ს 22.06.19წ. ობიექტური შემოწმებით აღენიშნება მრავლობითი ს-სხლნაჟღენტები და ნაჭდევეები სხეულზე, რაც მიყენებული- რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის (საგნების) მოქმედებით და ცალცალკე და ერთობლიობაში, მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯამრთელობის მოუშლელად. ს-სხლნაჟღენტები მარცხენა წი-ამხრის მიდამოში ხანდაზმულობის ეწი-აარმდეგება საქმის გარემოებებში მითითებულ შემთხვევის თარიღს (უფრო ძველი-), ხოლო ყველა სხვა დანარჩენი დაზი-ნება ხანდაზმულობით არ ეწი-აარმდეგება საქმის გარემოებებში მითითებულ შემთხვევის თარიღს.) ასევე ბრალდებულ რა----ა იბ-----ას ჩვენებით (ალი-რებს ჩადენილ ქმედებას), უტყუარად დადასტურებულად მი-ჩნი- ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ 2019 წლის 21 ივნისს, დაახლოებით 12:00 საათზე, ბოლნის-ს რაიონის სოფელ ბალახაურში, თავი-ნთი საცხოვრებელი სახლის ეზოში განთავსებულ ღი- ფარდულში, რა----ა იბ-----ამ, ბავშვებთან დაკავშირებით წარმოქმნილი კონფლიქტის დროს, არარეგისტრირებულ ქორწი-ებაში მყოფი მეუღლის დედას გა----დ ემ-----ს თავში ჩაარტყა მუშტი და სხეულის სხვადასხვა ადგილებში ჩამოფხატა ფრჩხილებით, რა დროსაც გა----დ ემ-----მ ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

3.12. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მი-ჩნი-, რომ რა----ა იბ-----ამ ჩაიდი-ა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვი- ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლი- ამ კოდექს-ს 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწი-ებული შედეგი. დანაშაული გათვალისწი-ებული საქართველოს ს-სხლის სამართლის კოდექს-ს 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილ-ით. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების

ანალიზის საფუძველზე, მართლწი-ააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1 რა---ა იბრაგიმოვას პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება სს საქმეში არ მოიპოვება, ხოლო პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ აღი-რებს და ი-ანიებს მის მიმართ ბრალად წარდგენილი დანაშაულებრივი ქმედებების ჩადენის ფაქტს.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლი-ნი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლი-ნი-, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის ს-მძიმეს“. სასჯელის სამართლი-ნობის პრი-ციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლი-ნი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

5.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწი-ააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხას-ათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწი-ააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

5.3. განაჩენის 5.1. და 5.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლი-ნობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ი-დივიდუალიზაციის პრი-ციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მის- ჩადენი პირი თავის- ი-დივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის ს-მძიმესთან.

5.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომით ვადით ოთხმოციდან ას ორმოცდაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთით ვადით ორ წლამდე, ი-რალთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

5.5. დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამი-ნის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სამართლი-ნობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოცი-ლიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვი-აიდან იგი წარმოადგენს ადამი-ნის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელი- ქმედების ს-მძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწი-ებით. სასჯელის სახით გამოყენებული თავისუფლების აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

5.6. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის კანონის შესაბამის ქცევას სასამართლოში საქმის განხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილი-განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, წარსულში არ არის ნასამართლევი, რის-გათვალისწი-ებითაც, სასჯელის ი-დივიდუალიზაციის პრი-ციპიდან გამომდი-არე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, დამნაშავის რესოცი-ლიზაცი-.

5.7. სასამართლო ითვალისწი-ებს რა-ა იბ-ა-ს კანონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას სასამართლო განხილვის დროს და მი-ჩნი-, რომ სასჯელის ი-დივიდუალიზაციის პრი-ციპიდან გამომდი-არე, რა-ა იბ-ა-ს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწი-ებული სასჯელი 7 (შვიდი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, როგორც პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს - სამართლი-ნობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და ბრალდებულის რესოცი-ლიზაცი-ს.

5.8. საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდი-ა განზრახი ნაკლებად მძიმე ან გაუფრთხილებელი დანაშაული და იგი აღი-რებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოს-ლი- დაადგი-ოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლევი არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. მოცემულ შემთხვევაში ვი-აიდან რა-ა იბ-ა-ს ჩაიდი-ა ნაკლებად მძიმე დანაშაული, არ არის ნასამართლევი და აღი-რებს ჩადენილ დანაშაულს, ასევე მის- პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედების ხას-ათის გათვალისწი-ებით, სასამართლოს მი-ჩნი-, რომ მას დანიშნული სასჯელი უნდა ჩაეთვალოს პირობითად და სსკ-ის 64-ე მუხლის

საფუძველზე დაუდგი-დეს გამოსაცდელი ვადა. ამასთან, სასამართლოს მიზანშეწონილად მი-ჩნი-, რომ მსჯავრდებულის ყოფა-ქცევის ეფექტურად კონტროლის მიზნით, რა-ა იბ-ა-ს უნდა დაეკისროს სსკ-ის 65-ე მუხლით გათვალისწინებული მოვალეობა - პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბი-ა-ობის ადგილი.

6. ნივთმტკიცების, აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

6.1. რა-ა იბ-ა-ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს. გირაოს თანხა განაჩენის აღსრულებიდა ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ს-სხლის სამართლის საპროცესო კოდექს-ს 258-ე-260-ე, 268-ე-269-ე, 271-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებითა და საქართველოს სსკ-ის 63-66-ე მუხლებით

და ა ა დ გ ი ნ ა:

რა-ა იბ-ა-ს ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს ს-სხლის სამართლის კოდექს-ს 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგი-დეს 1 (ერთი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და "არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წეს-სა და პრობაციის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, განაჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს ს-სხლის სამართლის კოდექს-ს 65-ე მუხლის თანახმად, განემარტოს მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბი-ა-ობის ადგილი.

რა-ა იბ-ა-ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს. გირაოს თანხა განაჩენის აღსრულებიდა ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილის-ს სააპელაციო სასამართლოს ს-სხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბოლნის-ს

რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალი-ნი